

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Den lystige Anekdotejæger : 86 muntre
Anekdoter og Indfald, til morsom Tidsfordriv i
ledige Timer.

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : Jul. Strandberg, 1897

Fysiske størrelse | Physical extent:

16 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Den lystige
Anekdotejæger.

1897.

59.- 101.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130021106071

Den lystige Anekdotejæger,

86 muntre Anekdoter og Indfald,
til morsom Tidsfordriv i ledige Timer.

Pris: 10 Ore.

København.

Jul. Strandbergs Forlag.

Trykt hos Bernh. Wennstrøm.

1297

Den sidste
Glücksbringer,

28 minste Glædelser og Anfald,
til mesten Tidstid i sidste Tæmme

1810. No. 10.

Bogtrykkeren
Joh. Christoffersen
i København.

1. Hvor dog Sølusten tærer! sagde Matrosen, han spiste et halvt Rugbrød, da han gik over Langebro.

2. A. Hvad er Deres Levevej? — B. Stenolog. — A. De mener vel Stenograf. — B. Nej, jeg mener Stenolog — jeg er Broelægger.

3. Friis: „Moder! Anton vil ikke lade mig faa Plads i Sengen!“ — Moderen: „Han maa jo have nok med den halve Plads.“ — Friis: „Ja men han vil ligge midt i Sengen og jeg skal ligge paa begge Kanterne.“

4. Uegtemanden: „Det havde jeg ikke ventet af dig, Emilie, at du allerede paa Bryllupsreisen vilde begynde at kæles.“ — Konen: „Vi ere jo allerede paa Hjemvejen.“

5. En ny Ret. En ung Mand, der pralede meget af sin Dannelse, blev ved et Festsmaaltid spurgt, hvad han syntes om Ethnologi? „Meget godt,“ svarede han vigtig, „men man maa ikke spise for meget deraf.“

6. Hvad er et Fænomen? En Lærer forklarede Eleverne dette Spørgsmaal paa følgende karakteristiske Maade: „J vide ikke, hvad et Fænomen er, — godt jeg skal forklare Eder det. J har dog vistnok alle set en Ko? Naa! en Ko er ikke noget Fænomen. J har ogsaa set et Ubletræ, nu vel et Ubletræ er heller intet Fænomen. Men naar J nu saae en Ko stige op i et Ubletræ og plukke Ubler, det vilde være et Fænomen.“

7. Besparende Komsfurer. Undertegnede har konstrueret et nyt Slags Komsfurer, ved hvilke man sparer det meste Brænde, naar man fyrer med Stenkul. N. N.

8. „Er du Dus med din Herre?“ — „Saadan halvt om halvt, han siger du til mig, men jeg siger De til ham.“

9. I et Selskab blev det Spørgsmaal fremsat, om det virkelig var en Ulykke, naar der var 13 tilborde. — „Ganske vist,“ svarede en Læge „er det galt, naar der ikke er Mad til mere end 12 Personer og kun 12 Tallerkener.“

10. Gensidig Kontrol. Skriveren (ser ud ad Vinduets): „Nu har jeg i tre Timer set paa den Murer derovre, men i al den Tid har den Drivert ikke rørt sig ud af Pletten. Jeg gad vide, hvad et saadant Menneſke om Lørdagen faar sin Ugeløn for?“ — Mureren: „Nu har den Skriver i hele tre Timer sidet og gloet herover og ikke haft Bennen i Haanden i al den Tid. Gud veed, hvad et saadant Dovendyr faar sin Gage for?“

11. Et klogt Dyr. „Er det Deres Pudelhund, Hr. Procurator?“ „Nej det er Kancelliraadens; et meget klogt Dyr, han er, mellem os sagt, klogere end hans Herre.“ — „Ja der er virkelig saadanne Dyr, jeg har ogsaa engang haft en saadan.“

12. For Drikkepenge. Gæsten: „Jeg har tre Glas Portvin?“ Dpvarteren: „Det er 90 Dre.“ — Gæsten: „Kan De bytte mig en 10 Krone?“ — Dpvarteren: „Undskyld, jeg kan ikke bytte den, har De ikke Smaapenge?“ — Gæsten: „Jeg har lige akkurat 90 Dre.“ — Dpvarteren: „Saa skal jeg med Fornøjelse bytte 10-Kroneseddelen.“

13. Overraskende Nyhed. „Er der ikke noget Nyt?“ raabte en Reporter ind i Kontoret paa en Jernbanestation, idet han støttede sig til Dørfarmen. „Jo!“ svarede Assistenten. „Hvad da? Hvad da?“ spurgte Reporteren ivrig, og tog hastig sin Notisbog frem. „Den nymalede Dør, som De læner Dem op til!“

14. En Herre (der banker paa hos en Musiker): „Undskyld, bor her en Sekretær Meier?“ — Musikeren: „Nej, han bor en Oktav højere.“

15. En Læge fik af en Ven ved et Sygebesøg en Flaske sin Maraschino-Likør og bemærkede ved sin Hjemkomst, at han havde glemt den i sin Gyrevogn. Han sendte øjeblikkelig et Bybud til Vognmanden. For at han ikke skulde fristes til at smage paa den, sagde han i en meget alvorlig Tone: „Tag Dem iagt med den Flaske, den indeholder en velsmagende, men meget farlig Gift!“ — Efter en halv Times Forløb kom Bybudet rystende paa alle Lemmer tilbage med den halofulde Flaske: „At Hr. Doktor! tre Ruske ligge for Døden.“ Doktoren maatte give dem en Modgift, ellers vare de døde af Angst.

16. Et højere Væsen. Mesteren (der straffer sin Lærling): „Saavidt er det altsaa kommen med dig, at du stjæler af Mælken i Kælderen. Men hvad hedder det Væsen, for hvem intet bliver skjult, som ser alt, hvad du foretager dig, som selv jeg er et usselt Kryb for?“ — Drengen (hylende): „Madammen!“

17. Ingen Risiko. „Godmorgen, Karl, hvor skal du hen saa tidlig?“ — „Til Urtekræmmeren! Jeg skal hente noget til Moder.“ — „Se! se! det var flinkt

af dig, tab nu ikke Pengene!" — „Nej, vi tager paa Kredit.“

18. I en højere Døttreskole. Professoren (holder Foredrag): „Zoroasters Lære er endnu den, som Perserne hylde, de ere altsaa Ildtilbedere. — Julie, De sidder der og ser saa adspredt ud, hvad var det, jeg nylig sagde?" Julie: „At Perserne ere ildfulde Tilbedere.“

19. Fra Skolestuen. Læreren til en Elev: „Hvor mange Slags Trekanter gives der og hvad hedder de?" — Elen: „Der gives 6 forskellige Arter af Trekanter og jeg hedder Møller.“

20. En Skovrider skrev til sit Herstab: „Hermed er jeg endelig saa lykkelig at kunne sende Deres Velbaarenhed de 6 Agerhøns, som De saa længe har ønsket, to af dem ere Wildænder.“

21. Brandforordning. Det bekendtgøres hermed, at Kreaturerne om Aftenen ikke maa fodres med tændte Cigarer eller brændende Lys, som ikke ere indsatte i lukkede Haandlygter.

22. Af et Brev fra en ung Kone til sin Mand, som har været paa Rejse i flere Maaneder. — Til Slutning kan jeg meddele dig, at vi alle ere raske og fornøjede og lille Johannes kan allerede krybe op ad Trappen. Haabende det samme om dig, hilser jeg dig. Din hengivne

Elisa.

23. Dommeren: „Det er ikke tre Dage siden, at De slap ud af Fængslet og dog finder man Dem straks døddrukken.“ Den Anklagede: „Ja det er netop Fejlen ved Fængslerne, man kommer helt ud

af Døvelsen, saa man ikke kan taale det mindste Smule uden man straks bliver fuld."

24. Et mageligt Menneſte. A. „Den Muſiklærer Triller maa være et meget mageligt Menneſte.“ B. „Hvorfor det?“ A. „Fordi han averterer om et rummeligt møbleret Bærelſe med Seng, hvori han agter at give Underviſning.“

25. Profeſſoren er ifærd med at beregne, naar en Komet igen kommer tilbage, da Pigen aabner Døren, og ſpørger fra Fruen naar han ønsker Middagsmaden anrettet. „Naar? ja vent et Øjeblik,“ ſvarede Profeſſoren adſpreedt, han ſkriver nogle Linier og ſiger da pludſelig: „Den 27. September 1915 Klokken 7, 16 Minutter, 3¹/₄ Secund præcis!“

26. „Naa Karl! hvad beſtiller du ſaa i Skolen, fortæl mig det?“ — „Jeg venter til Pigen henter mig hjem igen.“

27. Barnesnak. „Moder, hvad er Luksus?“ ſpurgte en lille Dreng ſin Moder.“ — „Luksus er alt Overflødig, alt Unødvendigt,“ ſvarede hun. Da han om Aftenen trak ſin Støple af, raabte han jublende: „Moder, jeg har Luksus i Strømpen!“ — og viſte Moderen et stort Hul paa Strømpen.

28. Dødsanmeldſe. Fredagen den 7. Marts berøvede Døden mig for anden Gang min ualmindelig elſkede Huſtru. F. W.

29. Slutning paa et ufrankeret Brev: „Kære Fader, du maa undſkyld, at jeg ikke ejede et Frimærke, men hvis du vilde være ſaa venlig at ſende mig 50 eller 60 Kroner, ſaa maa du gerne trække de 16 Øre Porto fra. Din Søn Otto.“

30. Mesteren: „Gde hele Dagen, det kan du, men bestille noget, det falder dig svært. — Hvad for noget? Jeg troer du hører ikke engang efter, naar man taler med dig?“ — Lærebrenge: „Jeg troede, Mester talte med sig selv!“

31. Herren: „Min Frøken! De bliver for hver Dag mere henrivende!“ — Damen: „Nu overdriver Del!“ — Herren: „Ja ja da, saa siger vi for hver anden Dag.“

32. Utrøstelig. Moderen: „Men Vilhelm, hvorfor græder du endnu, jeg har jo givet dig en anden Lære istedetfor den, som du tabte.“ — Vilhelm (hulsende): „Ja men naar jeg ikke havde tabt den anden Lære, saa havde jeg nu haft to.“

33. To Bønder gif i Theatret hvor der spillede et Lystspil. I anden Akt forekommer et Uvejr med Lyn og Torden. Efter det andet Tordenstrald siger Konen til sin Mand: „Sae jæ itte stravs a vi fik Torden, i fire Daue haar Jægten slidt i alle mine Lemmer.“

34. Musikalst Geni. Skræderen: „Min Datter spiller tre Instrumenter: Fortepiano, Pianoforte og Flugel.“

35. Det syvende Bud. Børnene fra en lille Landsby plyndrede paa Vejen til Skolen regelmæssig en Gulerødsmarkt, og drev det tilsidst saa vidt, at Bonden beklagede sig til Skolelæreren. Denne kaldte de anklagede Drengene frem og spurgte en af dem: „Peter, hvad siger det syvende Bud?“ — Peter (grædefærdig): „Jeg har ikke stjaalet Gulerødder, Hr. Lærer!“

36. Kuristen: „God Morgen, min smukke Pige, du er jo saa munter, du har nok lige faaet et Kys af din Kæreste?“ — Mælkepigen: „Bliver man da munter af et Kys?“ — „Naturligvis bliver man lystig, naar man faar et Kys af en ung Mand.“ — Pigen: „Åh, min gode Herre, giv saa mit Udsæl et Kys, thi det er aldrig munter.“

37. Gyldig Grund. Tjenestepigen: „Siden din Fader ligger syg og du kommer med Mælken, er den ikke saa tynd.“ Mælkedrengen: „Ja Fader er ogsaa fed af det, at jeg ikke er saa stor, at jeg kan naa op til Posten.“

38. Matrosen (da Skibet er syntefærdigt): „Det var da rent forbandet, at det netop skulde synke i Dag, hvor vi skulde have haft gule Urter og Flæst til Middag!“

39. „Hvoraf kommer det, Karl, at du saa tidt faar Brygl af din Fader?“ — „Fordi han er stærkere end jeg.“

40. „Hvilket er Hovedbetingelsen for, at en Soldat kan begraves med militær Hønnør?“ — „Han maa være dødt.“

41. I Retsstuen. Dommeren: „Hvor gammel er De?“ Klagerinden: „30 Aar.“ Dommeren: „Da De for to Aar siden var her angaaende en Arvesag, sagde De ogsaa, at De var 30 Aar gammel!“ Klagerinden: „Ja ser De Hr. Dommer, jeg hører ikke til dem, der det ene Øjeblik siger det ene og det andet Øjeblik noget andet.“

42. Børnestrid. Amalie: „Min Moder har faaet en ny Silketjole, det har din Moder ikke!“ — Lise

„Min Moder har faaet nye Tænder, det har din Moder ikke.“

43. Diplomatifk. Dommeren: „Er det sandt, hvad De har sagt om Deres Nabo, at han er en Pjalt og en Kæltring?“ Bonden: „Ja sandt er det, men jeg har ikke sagt det.“

44. Smuk Udsigt. En Tolk gør en Rejsende opmærksom paa en smuk Udsigt. „I mange Miles Omtreds findes der ingen saa smuk Udsigt som her, De kan herfra se 32 Værtshuse.“

45. Moderen: „Hvis du ikke er artig, Ferdinand, saa lukker jeg dig ind i Hønsesuset, og saa skal du sidde der til iaften.“ Ferdinand: „Værsgod, Moder, men du maa ikke bilde dig ind at jeg lægger Æg derinde.“

46. En Dame (som har købt en Pakke The, lugter til denne og siger): „Sig mig engang, smager denne The ikke ligesom Hø?“ — Komissen: „Det gør mig ondt, min Frue, at jeg ikke kan sige Dem det, for jeg har aldrig smagt Hø.“

47. En rig Mand yttrede engang i en foragtelig Tone til en fattig, men ærlig Mand, at hans Fader kun havde været Murer. Det maa Deres Fader have sagt Dem, svarede den fattige Mand, thi han var Haandlanger hos min Fader.

48. Dommeren: „Den Anklagede har altsaa budt Dem en Cigar da De forleden stod paa Post!“ — Soldaten: „Javel, Hr. Præsident!“ — Dommeren: „De nægtede at modtage den?“ — Soldaten: „Javel, Hr. Præsident.“ — Dommeren: „Og hvad sva-

rebe han Dem derpaa?" — Soldat: „De er et Kvægshoved! Hr. Præsident!"

49. Fruen: „Hvorfor græder du, Kirsten er din Kæreste ogsaa rejst i Krigen?" Kirsten: „Ja, Frue, alle Tre!"

50. I Skolen. Professoren: „Meyer, kan De oversætte denne vanskelige Sætning?" Eleven (sagte til sig selv): „Gid Fanden havde den Udsel, at han netop skal spørge mig." Professoren: „Naa, sig det kun højt, jeg tror, De har det rigtige."

51. En Grosserer, der vil engagere en Rejsende, forhører sig hos et bekendt Firma om ham og faar følgende Oplysning: „Den Paagældende er et Sted bleven kastet tre Gange paa Døren og den fjerde Gang, har han dog solgt for 800 Kroner."

52. Professoren ved kirurgisk Eksamen: „Det er vigtig for en Læge, at han ved Ulykkestilfælde straks veed, hvad der bør gøres, hvad vilde De f. Eks. gøre, hvis et Menneſke ved en Eksplosion var slynget højt op i Luften?" Kandidaten: „Jeg vilde roligt vente til han kom ned igen."

53. Gæsten: „Hr. Vært, den Vin er virkelig altfor dyr." Værten: „Veed De, hvormeget jeg sætter til paa hver Flaske?" Gæsten: „Jeg antager en Pægl Vand."

54. Grevinden: „Men Mine, skammer du dig ikke, saaledes som du lader Rokken kysses dig?" Mine: „Ja naadige Frue, jeg kan ikke gøre for det, jeg har forbudt ham det fra den første Gang han gjorde det, men han forstaar jo ikke et Ord dansk."

55. Hæderspladsen. En Borgermester i en stor By viste Ministeren Portrætsalen i Raadhuset. Han siger: „Dette er Hæderspladsen, paa dette Søm skal Deres Eksellence engang hænges op.“

56. En Bankier N. N. havde giftet sig med en ikke ganske ung, men meget rig Dame og havde glemt at indbyde en tidligere Ven til Brylluppet, denne svor at hævne sig. Han mødte et Par Dage efter Brylluppet de Nygifte, og hilste kun flygtig paa dem uden at tale med dem. Dagen efter møder han N. N. alene. Han griber da hans Haand og siger: „Hvor det glæder mig at træffe dig igen. I Gaar turde jeg ikke tiltale dig, da du gif med din Svigermoder.“

57. „Jeg skal sige Dem noget, min kære Nabo, jeg har altid haft Held i Kærlighed!“ — „Saa? Men De er jo dog aldrig bleven gift!“ — „Det beviser jo netop mit Held!“

58. Annonce. En fattig Student beder en Velgører om at forære ham en Bicykle, for at blive mager, da han lider af Fedme.

59. Sergenten: Nr. 208, vil De gøre omkring og se, hvor snavset Deres Tornyster er bag paa!

60. En Herre: „De maa stamme Dem, saaledes at gaa omkring og tigge, hvad er ellers Deres Beskæftigelse?“ Tiggeren: „Jeg samler paa Mønter!“

61. „Hør! hvad er der nu igen ivejen med din Kone?“ — „Åh, hvad der er ivejen! Først har hun ærgret sig over Tjenestepigen, saa har hun ærgret sig over mig, fordi jeg ikke har ærgret mig over Pigen, og nu ærgrer hun sig over, at jeg ærgrer mig over,

at hun gør sig den Ulejlighed at ærgre sig over Bigen."

62. Brudstykke af et Brev fra en Dame i Byen.
 „Det gør mig virkelig ondt for dig, min kære Elise, at du er bleven gift med en Fabrikant langt ude paa Landet; om Vinteren kan du ikke besøge Baller og Theatrene her, og om Sommeren kan du ikke tage paa Landet, fordi du allerede er der."

63. Banskeligere. „Jeg har afrettet min Hund saaledes, at han kan blæse paa Fløjte." — „Det er ingen Kunst, men kan De afrette min Nabo saaledes, at han lader være med at blæse Fløjte."

64. En gammel Herre rejser med to fremmede Damer i en Kupé. Den yngste falder straks i Søvn. Den ældre fortæller i Samtalen, at hendes Lebsagerinde er lidende. Den gamle Herre beklager, at en saa henrivende ung Dame er syg. „Åt ja!" sagde den ældre Søster sukkende, „det er et Hjerteonde." — „Hvorledes?" lyder det deltagendes Svar, „og endnu saa ung! En Svulst maaske?" — „Svulst, åt, nej, det er en Lieutenant."

65. Afsmag. Lise: „Naa, Grethe, hvordan er du tilfreds med din Trompeter?" — Grethe: „Rigtig godt, men hans Nys smager af Messing."

66. Misforstaaelse. Professorens: „Hvilken er vor Forfatning, Hr. Kandidat?" Retskandidat: „Jeg for min Part er aldeles ædru!"

67. Formildende Omstændighed. Dommeren: „De er beskyldt for at have fanget, slagtet og spist Klagerens Hund?" Den Anklagede: „Det var af Nødværge, Hr. Dommer, Hunden vilde bide mig."

68. En Begejstret. En Herre, der stammer, træder ind i et Apothek for at forlange hypermangansurt Kali: „Hyp — Hyp“ — Provisoren (Medlem af Klubben, i pludselig Begejstring): „Hurra!“

69. Et vidunderligt Sværd. I et Kabinet for Oldsager blev forevist en gammel Sabel, med hvilken Bileam dræbte sit Udsel. En Dame mente: „Han havde jo intet Sværd, men ønskede sig et.“ — „Ganste rigtig, Deres Naade,“ svarede Ejeren, „og det er netop dette, som han ønskede sig.“

70. Samvittighedsfuld. En Haandværkskvind (efter at han har spist og druffet dygtig). Se saa, Madam! nu vilde jeg gerne bede Dem om et Par Skilling, saa at jeg kan betale, hvad jeg har fortæret, thi jeg holder ikke meget af at skylde nogen noget.

71. En General kommer tilbage fra Krigen og viser med Stolthed sin Familie en af Rugler gennemhullet og sønderrevet Fane, som han har erobret. Den næste Dag skal den overrækkes til den Overstkommanderende. Da han søger Fanen, bringer hans gamle Husholderste ham den med de Ord: „Jeg har fiddet hele Natten oppe for at lappe Fanen, nu ser den dog lidt manerlig ud.“

72. Han: „Marie, jeg elsker Dem saa inderlig, giv mig Deres Ja!“ Hun: „Kæreste Emil, tal med Fader derom!“ — Han: „Det gør jeg ikke mere, jeg har i den sidste Maaned talt med 9 Fædre og er 9 Gange bleven vist Døren.“

73. Manden: „Hør lille Kone, den Mad smager rædsomt.“ Konen: „Det begriber jeg virkelig ikke, der staar i Røgebogen, at den har en behagelig Smag.“

74. Politibetjenten: De er nok saa venlig at lade være med at synge paa Gaden, naar De gaar hjem, Folk kan jo ikke sove. — Ja men vi gaa heller ikke hjem, vi skal hen og ha' et Afskedsbæger.

75. Besteden Kommiss. Grosjereren til sin gamle Bogholder: „Gør dog ikke saa meget Brøl med Meyer. Han er den første unge Mand, der har været seks Maaneder her i Huset uden at anholde om min Datters Haand.“

76. „Jeg veed intet, der i den Grad glæder mig som Solopgangen.“ — „Saa staar De altsaa meget tidlig op?“ — „Aldeles ikke. Jeg staar aldrig op før henimod Middag, men jeg ser altid Solen staa op naar jeg gaar hjem.“

77. Praktisk. Hofpræsten i en lille Residentsstad underviste i Religion i en højere Pigestole, hvis Protekttrice Fyrstinden var. Han forklarede Pigerne det fjerde Bud; om Lydigheden mod Forældrene havde han allerede talt, og ønskede nu at lægge dem Udfrygten for Landets Moder paa Hjertet. „Der gives endnu en anden Moder,“ begyndte han, „som er fælles for Jer alle, hvis Dje vaager over Eder og som I alle maa stræbe at være til Behag, hvem mener jeg dermed?“ Den lille Lisbet ivrig: „Svigermoder.“

78. Nøjagtig Udregning. Bruden: „Åh, jeg er saa lykkelig, jeg kunde gerne omfavne hele Verden.“ — Brudgommen (Professor): „Saa maatte dine Arme have en Længde af 20,035 Kilometer.“

79. Forretningskneb. „Opvarter, hvorfor anbefaler De alle Gæsterne Kalvesteg?“ — „Jo, ser De,

naar den ikke bliver anbragt, saa maa vi selv spise den."

80. En Dyretæmmer: „Mine Herrer, den, der gaar med mig ind i Buret faar straks 100 Kroner!“ — En Bonde: „Det kan jeg gøre ganske alene.“ — Dyretæmmeren: „Hvad, vil De virkelig?“ Bonden: „Ja, Gu' vil jeg ded! Men først maa Bæstet ud!“

81. Fader, hvad betyder det Ord „klassist?“ — Klassist, min Dreng, klassist — ja det er et græst Ord, som har indsneget sig i Latinen og betyder det samme som „brillant.“

82. Hvilket er det bedste Middel for at vænne en Røkkendør af med at knirke? — Man fæster en Pige, som hver Dag har Besøg af sin Kæreste.

83. En Mand, som blev beklaget fordi hans Kone var løbet fra ham, svarede: „Lad os gemme Beklagelserne til hun kommer tilbage.“

84. Man mødte en Tyv paa Trapperne. „Hvad søger De her?“ spurgte man ham. „Jeg søger mit Udkomme,“ var Svaret

85. Dommeren: Hvilken Religion? — Arrestanten: Religion? — Dommeren: Ja, jeg mener, hvilken Lære? — Arrestanten: Jeg har været i Bundtmagerlære, men nu er jeg Svend.

86. En Foreviser af et Panorama forklarede: „Mine Herrer og Damer, her ser De Daniel i Løvefulen. Dette her er Løverne, og her ser De Daniel, som De let kan kende fra Løverne, da han har en blaa Bomuldsparaply under Armen.“

